

**Blindbockens wälde öfwer
flickan, som obuden tagit
sig an könets förswar. S...**

1476

1773

188

18

Kungl. Biblioteket
STOCKHOLM

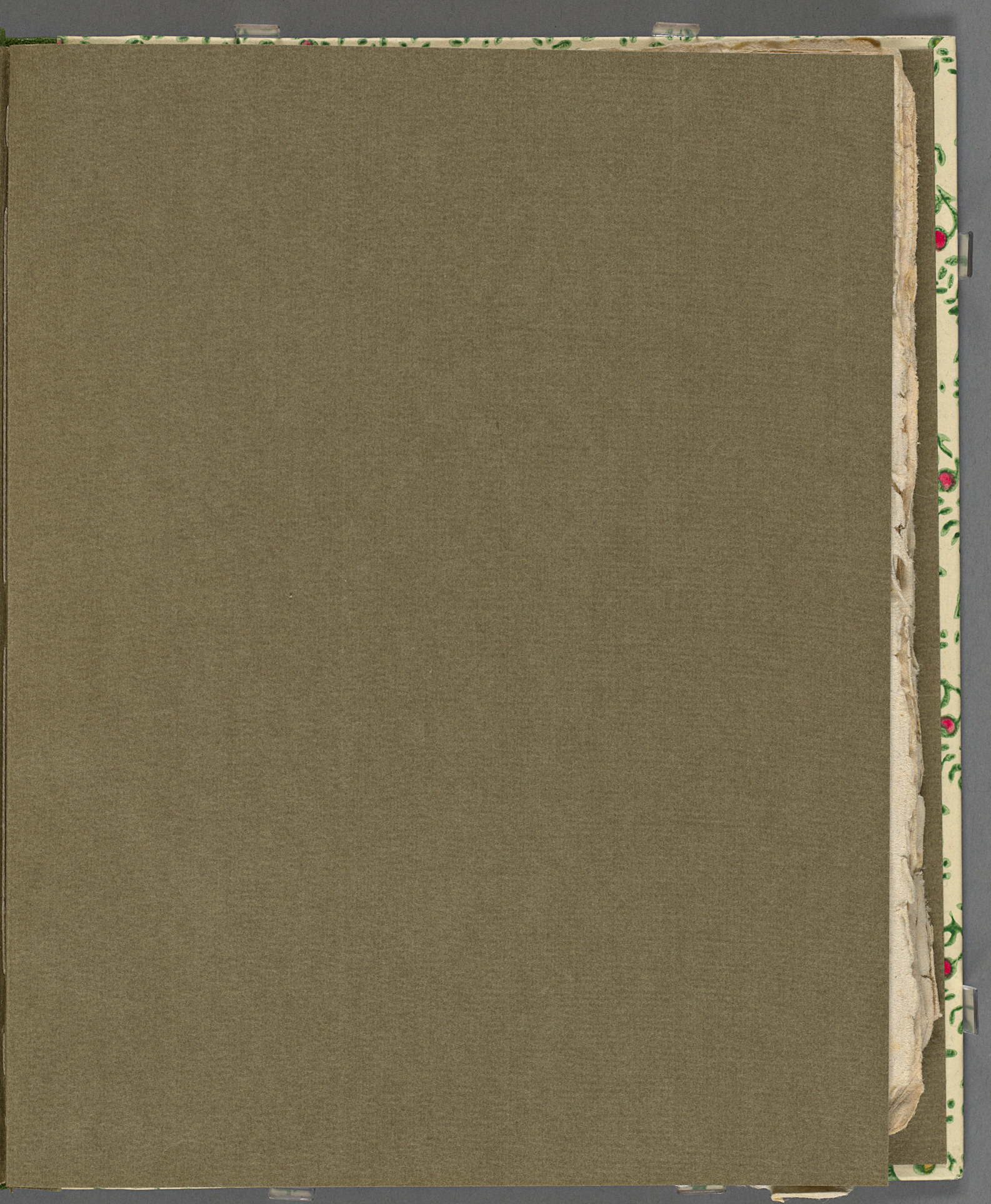
Vitt. Sv. ....

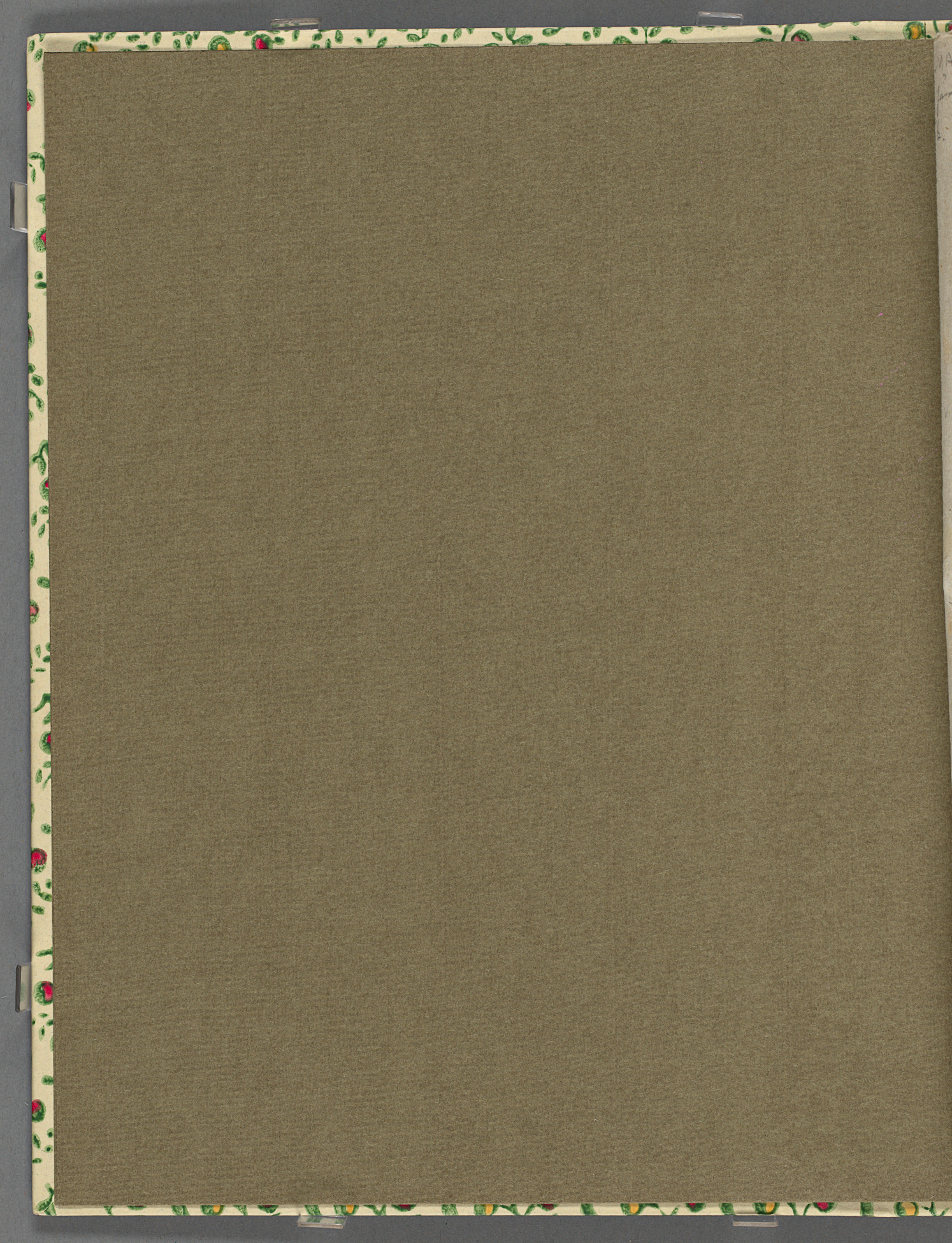
1700-1829

Ex. C

Med Ex. C samb.:

Bergdahl, C. Meditation emellan
ungkärklar och änklingar... 1758. Ex. C
Damons Förklaring... 1758. Ex. C
Sanningens Granskning... 1758. Ex. C
Fañt, J. M., En flickas Försvar...
1758. Ex. C. var. b
Malmström, J., Några lustiga an-
märkningar. 1758. Ex. C
Malmström, J., Flickors yttrande til
Venus, ... 1758. Ex. C
Malmström, J., Ungkarlars yttrande
för Astrild, ... 1758. Ex. C
Palmberg, E., Afmålning af en Petit-
maitre... 1758. Ex. C
Plantin, E., Genljud mot ytterligare
svar... u. å. Ex. C
Sibylla, Tankar om gåssars ostadig-
het... 1759. Ex. C
.. Svar på... tankar om flickors ostadi-
het. 1758. Ex. C
Blindbockens Wälde öfwer Flickan, ...
1758. Ex. C

VALDE

Pr. Se
Vite

Blindbockens Valde öfwer Slickan,

Som

Obuden tagit sig an

Könets Sörswar.

STOCKHOLM,

Erykt uti Wildiska Tryckeriet 1758.

afven på Vänst
förel

Å skal han äntlig framt, at sig för spetsen
wisa,
Han tänkte sinna lugn uppå sin alderdom;
Han trodde, at man mer ej kan blindbocken
prisa,

Sen werlden blidt så slug, som den för warit from;
Men häpnad bör man nu, man ser at ödet hwålfwer,
En werld, som klof sig tror, bereder sig et fall,
Så stort, så fullt, så stygt, at sielf blindbocken skålfwer;
Hans illgrep likwål nu för werlden röjas skall.

* * *

Om nånsin werlden för war mån om blindbocks-
lagen,

Och gaf den myndighet, som borde wara trål,
Så såde folket strakt, det werlden war bedragen;
Blindbocken är en Narr, des lära är et grål;
Men nu si på, hwad sker; hwent är han ej förkjusar?
Han wil ej synas, men han kännes grant igen,
Bland alla kön och Stånd, han allestäds framrusar;
Men framför alt han är Trunknrets bästa wån.

* * *

Nu händer, tror jag måst, at han en Slicka gläder,
Han är liksom des stydd, hon wördar al des lag,
Hon följer samt des steg, han tillstår hennes kläder,
Och under namn af mode, sker alt til hans behag,
Hon älskar honom högt, och ej det minsta hatar,
Det han förklädd intar så hela hennes själ,
At fast owåldughet blindbockens konstler ratar,
Hon är, hon blir och skal dock wara slaf och trål.
Hwad

Swad händer nu här af, so Glicka wil du weta,
Sen så blindbocken sådt sit låger hos dig stå,
Då straxt et enda ord dig börjar at förtreta,
Och om din blindbock ej kan allas heder få;
Des moakt förskansar du, han får då fritt utöfwa,
Et konstigt tyranni uti dit tankespel.
Det blir hos dig en mode, at ärbarhet bedröfwa,
Och dygdig sedighet årkans af dig för fel.

* * *

Han skadgar i din själ de oförsynta tankar,
At dygden säras ej af nppighet och prål,
Han helt bekymmersamt, de nöjen för dig sankar,
Som gjöra at du ej en tarstlig hwilro tål,
I låtia söfs du in, i wållust gå de dagar,
Som du då börjar tro ej kunna ånda få.
Men tänk min Glicka på, hwad öde han tillagar,
Jag råder dig i tid, at från blindbocken gå.

* * *

En Skald har nylig sagt, at du ostadig finnes,
At flyktighet och prål hos dig ej kan bli dygd.
Du derpå gifwitte swar; man sedt deri dit sinne,
En du har tydligt wist dig icke åga blygd,
At almånt och med påck förswara blindbocks-låran.
Du påstår dig ha rätt, at lefwa som du wil,
Blot det af mode får namn, stor sak, om det med åran,
Med willkor och med stånd kan slutligt råcka til.

Es

En annan Skald har sen bewist med sannings styrka,
At då han granskat dig med al din stygga mode,
Så kan han icke dig för dygdig nånsin dyrka,
Så framt ej pröfning sker, om moden sielf är god;
Men hwad för et alarm syns nu ej hos dig waret,
Man tror blindbocken sielf, din ålskanswärda wän,
Har hwäst sin penna så i ytterligar' swaret,
Det af din blindbock du just kännas skal igen.

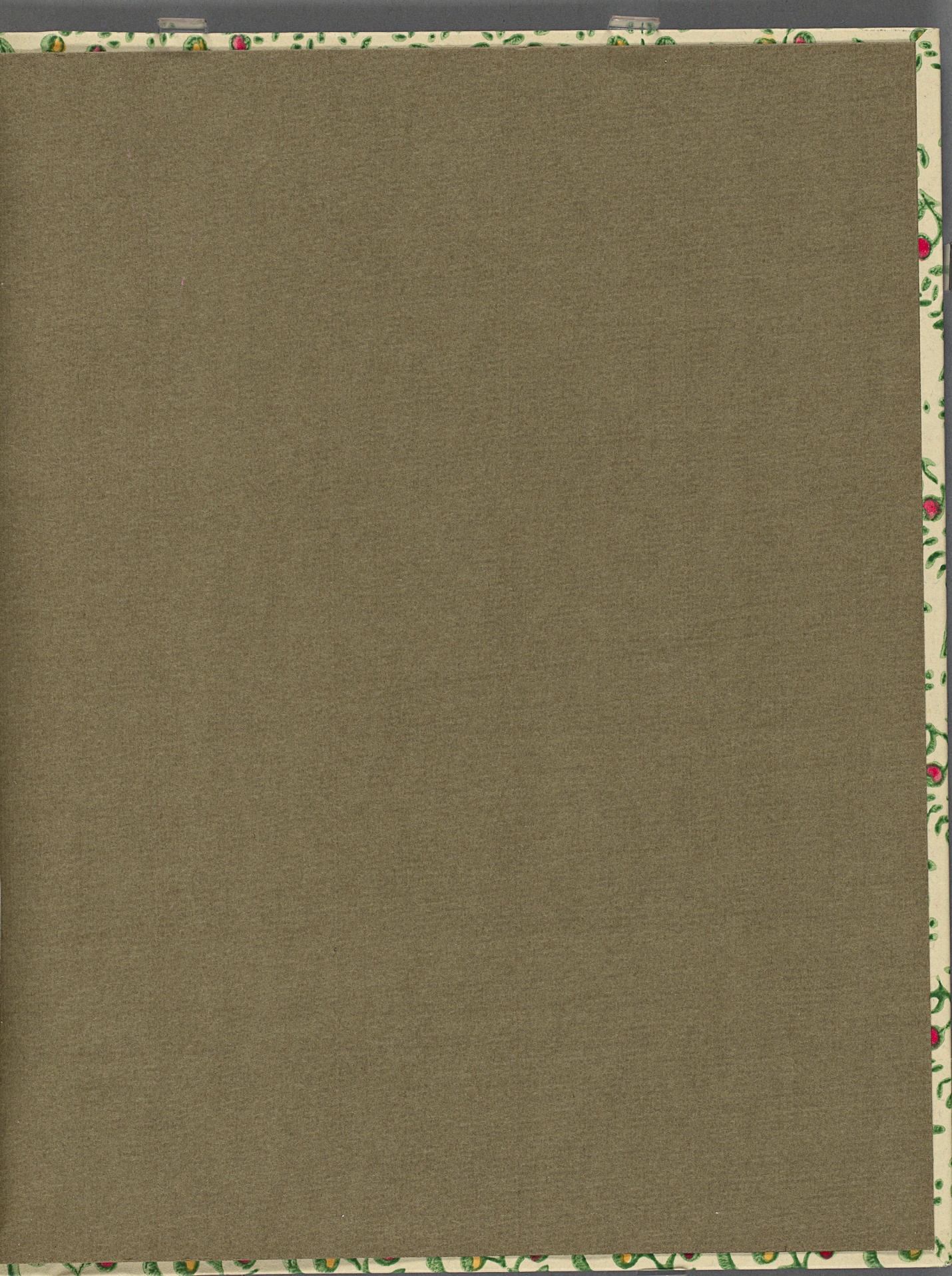
* * *

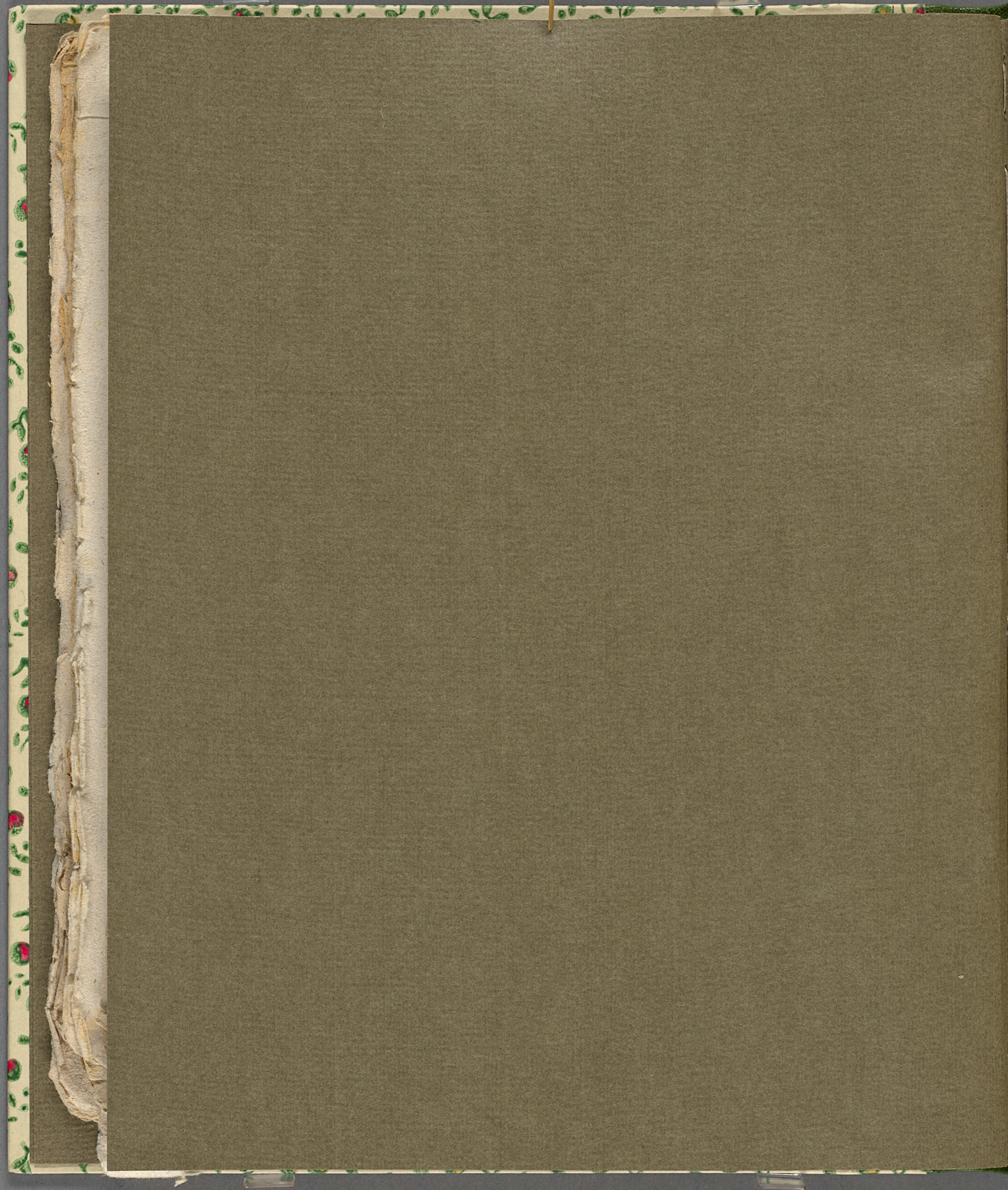
Du ropar, at dit Rön af Skalder blidt förtalat,
Och sanningar få namn utaf förmåtenhet;
Din nedrigt tänkta skrift, hwem har hon wäl hug=
swalat,
Mer än din blindbocks =narr, som icke bättre wet,
Än at med grofhet och likwäl obuden skrifwa,
Tänk efter lönen din, det är du röjder blir,
Och då förlorar du den winst at okänd blifwa,
Och den dig tänkt förr likt, dig då på båten ger.

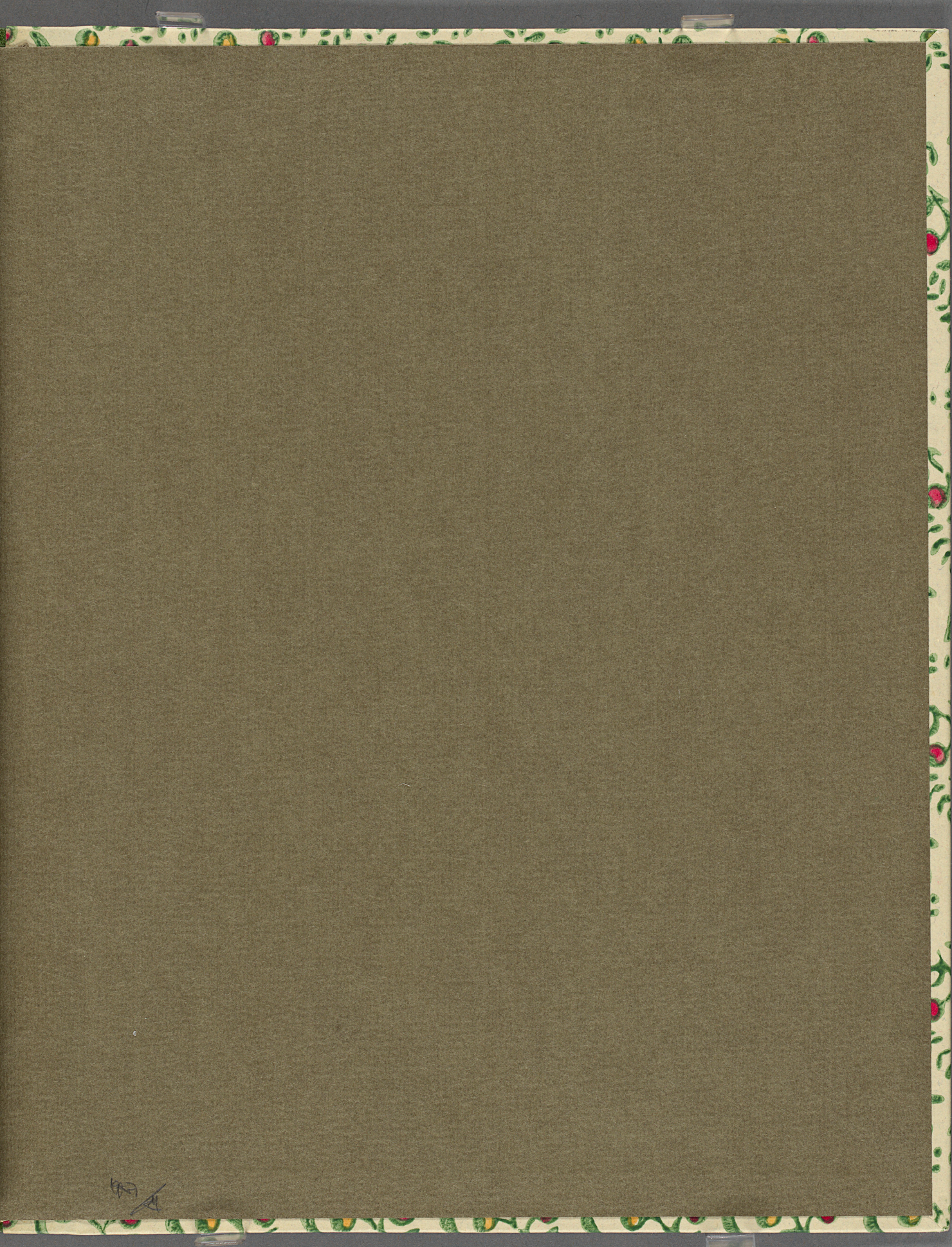
* * *

Då klarnar fram den dag, på hwilken ofskuld råder,
En Glicka låns af dygd, som ädelt hjerta har,
Blindbocken då med harm sin swaga styrka skäder,
Hos Rönnet tåls han ej, hwar blir då hans försvar;
När moder höra up, man honom kan förakta,
Hans öde blir då det, at anses som et wrak,
Och wore han blott bock, man skulle honom slakta;
Men nu så hålls han fal, för minsta pip tobak.

* * * * *
* * *

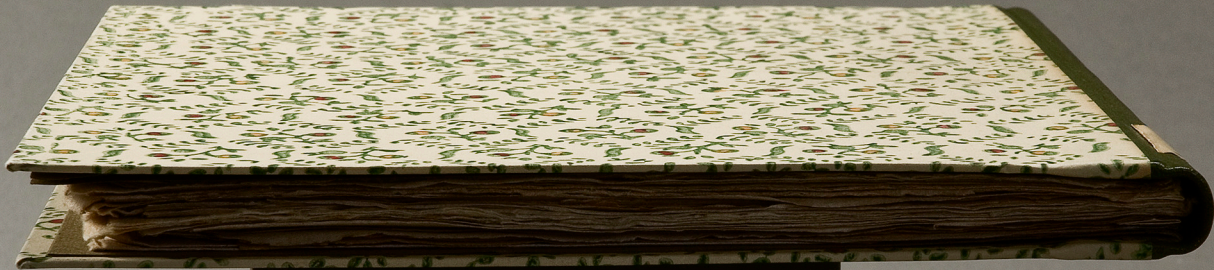

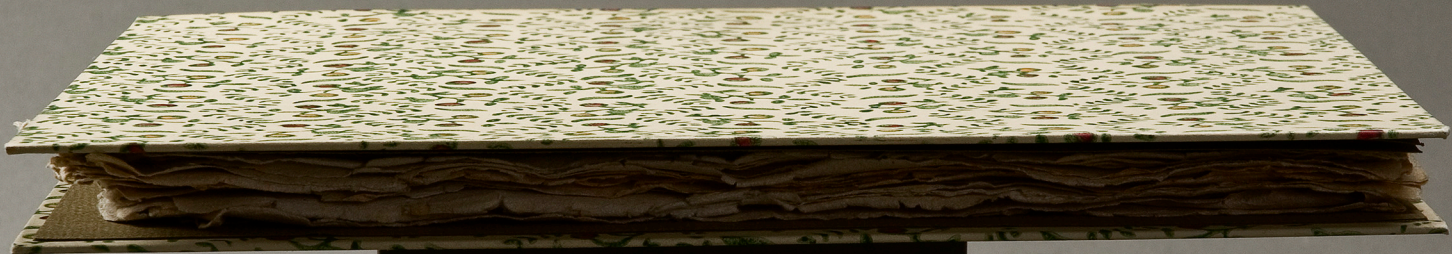

C
m
e
S

C.M. Bellman

*Tänkar
om flickors
ostadighet*

Stk 1758

Ex C

Bellini, G.
Tinkler
in Tinkler
1917
E. C.

